

E-mail:

Tisztelt Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45. sz.

Ügyszám: IV/ 0 1 7 4 2		
Erkezett: 2023 SZEPT 05.		
Erkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 13	Kezelőiroda: <i>clm</i>

(jogi képviselő: Dr. Mogyorósi Mihály

ügyvéd

felperesnek az

felperes ellen elévülés miatt végrehajtási eljárás megszüntetése iránti perben az Egri Járásbíróság 2023 február 8-án hozott 19. P. 21.017/2022/12. sz. ítéletében a felperes keresetét elutasította.

Az ítéletet az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2023. május 24-én hozott és 2023. június 13-án kézbesített 2.Pf. 20.042/2023/3. sz. ítéletével helybenhagyta.

Az ítéletek az Alaptörvény XXIV. cikk szerinti jogomat – amely alapján „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni” – sértik, valamint az ítéletek szerinti joggyakorlat kivezetné az elévülés jogintézményét a magyar jogrendszerből, és ellentétben állnak az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésének azzal a rendelkezésével, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat, vagy valamelyik perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül bírálja el.”, ezért ellenük az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére is hivatkozással az Alkotmánybíróságról szóló CLI. tv. 27. §. (1) bekezdés szerinti

alkotmányjogi panasszal élek.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d. pontja alapján tisztelettel kérem az ítéletek Alaptörvénnyel való összhangjának felülvizsgálatát és azok Alaptörvény ellenességének megállapítását, valamint az Alaptörvénnyel ellentétes bírósági döntések megsemmisítését a (3) bekezdés b.) pontja alapján.

Egyidejűleg kérem új eljárás elrendelését, amelynek során a kereseti kérelmemnek megfelelő ítélet meghozatalát remélem.

Amennyiben indokolt, úgy kérem megkeresni az Egri Járásbíróságot az iratanyag megküldése céljából a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. tv. 57.§. (3) bekezdése alapján.

A panasz előterjesztése a Tisztelt Alkotmánybíróság 2023. augusztus 22-én kézbesített IV/1742-1-1/223. sz. hiánypótlási felhívásának figyelembevételével történt az előírt 30 napos határidőn belül.

Tényállás

1. 2022. július hónapban a Szüleim [REDACTED] lakcímére küldött felhívásból értesültem arról, hogy [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó 217.V.1136/2012. sz. alatt végrehajtási eljárást folytat ellenem az [REDACTED] kérelmére.

Miután semmiféle tartozásról nem tudtam és házasságkötésemet követően már évekkel korábban elköltöztem [REDACTED] meghatalmaztam az édesapámat, hogy járjon el a Végrehajtói Irodában az ügy tisztázása céljából.

Édesapám 2022. 07. 28-án felkereste a Végrehajtói Irodát, ahol átadták részére a [REDACTED] közjegyző által az [REDACTED] kérelmére 2012. 03. 28-án kiállított végrehajtási lapot 484 CHF-nek megfelelő 117.673 Ft tőke és járulékai megfizetése iránt.

A végrehajtási lap kiállítására azért került sor, mert az előző lakcímemre küldött fizetési meghagyás egy 2006. évben lejárt állítólagos pénzintézeti tartozás miatt kézbesítési vélelem folytán 2012. 01.16-án jogerőre emelkedett.

Ugyancsak átadták részére az előző végrehajtó által készített dokumentumokat is, amelyek szerint megállapították, hogy a végrehajtási eljárás 2013. 08.09-én a kiegészítő költségrész megfizetésének elmaradása miatt megszűnt ugyan, de annak (ill. jelentősen csökkentett összegének) megfizetését követően 2022. 06.02-án újra indult, ezért lefoglalták bankszámla követelésemet, letiltották illetményemet, intézkedtek családi házamra végrehajtási jog bejegyzése stb. iránt.

Édesapám azonnal végrehajtási kifogást jelentett be elévülés jogcímén, hiszen az eljárás megszűnését követően több mint 10 év eltelt, amelyet megküldtek a végrehajtást kérőnek, hogy 15 napon belül nyilatkozzon, de a végrehajtási intézkedéseket nem vonták vissza.

2. A végrehajtást kérő nem fogadta el az elévülésre hivatkozást, ezért kénytelen voltam végrehajtás megszüntetése iránti pert indítani. A végrehajtást kérő a perben azzal védekezett, hogy kizárólag jövedelmemre kértek végrehajtást és az annak megfelelő csökkentett előleget fizették meg, így a végrehajtó 2012. 07.02-i jegyzőkönyve, amelyben az eljárás folytatásához kiegészítő költségrész megfizetését igényelték, valamint 2013. 03-09-i átírata - amelyben tájékoztatták, hogy a kiegészítő költségrész megfizetésének elmulasztása miatt a végrehajtási eljárás megszűnt - nem bír joghatállyal, ezért szükségtelennek tartották ellenük végrehajtási kifogással élni, hanem 5 éveken belül kérték a csökkentett végrehajtási eljárás folytatását. Ezért az elévülés nem következett be. (Az ellenkérelem szóhasználatával „... a végrehajtási eljárás megszüntetéséről szóló tájékoztatás eljárásjogi szempontból jelentőséggel nem bír.”).

3. Az ügyben elsőfokon eljáró Egri Járásbíróság mindenben osztotta alperes védekezését azzal a kiegészítéssel, hogy

„ (26) A felperes alaptalanul állította a keresetében, hogy a perbeli végrehajtás már 2013-ban megszűnt volna amiatt mert az alperes a végrehajtó felhívása ellenére a kiegészítő költségfelhívást nem teljesítette.

(27) A Vht. 52. §. (1) bekezdés e) pontja alapján a végrehajtás a törvény erejénél fogva abban az esetben szünetel, ha a végrehajtást kérő – bár köteles rá – a végrehajtási költséget nem előlegezi.

(28) A beszerzett végrehajtási iratok, pontosabban a végrehajtási lap tartalma alapján megállapítható volt, hogy az alperes a végrehajtás fogatosítását kizárólag a felperes jövedelmére vonatkozóan kérte, és ennek megfelelően előlegezte a végrehajtási díjat is.

A végrehajtási iratok alapján megállapítható volt továbbá, hogy az ügyben eljáró végrehajtó tévesen hívta fel az alperest további költségátel megfizetésére, hiszen az alperes a felperes bárhol fellelhető vagyonára kifejezetten nem kérte a végrehajtást.

(29) Az alperes helytállóan hivatkozott arra védekezésében, hogy a Vht. 52.§. (1) bekezdés e) pont tartalma szerinti feltételek tényszerű bekövetkezése esetén a végrehajtás szünetelése a törvény erejénél fogva következik be, azaz nem a végrehajtó rendelkezése vagy jogcselekménye alapján.

(30) A normaszöveg értelmezése szerint a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtás szünetelésének feltételeként meghatározott költség előlegezés kötelezettsége nem akkor áll fenn, amikor arra a végrehajtó felhívja a végrehajtást kérőt, hanem akkor, amikor annak eljárásjogi és ténybeli feltételei valóban fennállnak.

(31) Megállapítható volt a végrehajtási iratok alapján, hogy az alperes a jövedelemre irányuló végrehajtás iránti kérelem díját megfizette, eszerint a végrehajtás szüneteléséről akkor sem lehetett volna szó, ha az alperes az adós bárhol fellelhető valamennyi vagyonára valóban kérte volna a végrehajtás fogatosítását, hiszen ebben az esetben a végrehajtónak a további előlegezés hiányában a jövedelemre és folyószámlára a végrehajtást folytatnia kellett volna.

(32) A perbeli esetben azonban a további költség előlegezés feltételei nem álltak fenn, eszerint a szünetelés bekövetkezése és annak következtében a végrehajtás megszűnése sem állapítható meg.

(33) A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperes a végrehajtó szüneteléséről és a végrehajtás megszűnéséről közölt tájékoztatásával azaz a végrehajtó eljárásával szemben nem élt végrehajtási kifogással és ebből következően a végrehajtás megszűntnek lenne tekinthető.

(34) A bíróság álláspontja szerint a végrehajtási kifogás előterjesztésének feltételei ugyan fennállnak (Vht. 217.§.), azonban az alperes részéről való elmulasztása érdemben nincs kihatással annak a jelen perbeli megítélésére, hogy a végrehajtás szünetelése, majd ezt követően a végrehajtás megszűnése bekövetkezett-e vagy sem.

(35) A bíróság meggyőződése szerint az ügy megítélése során kizárólag annak van jelentősége, hogy valóban fennálltak-e a végrehajtás szünetelésének, továbbá egy évi szünetelést követően a végrehajtás megszűnésének törvényi feltételei.

(36) Az alperes helytállóan hivatkozott arra védekezésében, hogy a végrehajtás szünetelése, illetőleg a végrehajtás megszűnése nem a végrehajtó eljárási cselekménye következtében valósul meg, a végrehajtó csupán tájékoztatja az ügyfeleket az eljárás szüneteléséről, illetőleg a későbbiek során a végrehajtás megszűnéséről.

(37) Azon körülmény, hogy az alperes a végrehajtási kifogás előterjesztésével nem élt, csupán azt eredményezte, hogy a végrehajtó 2013. augusztusától 2022-ig – amikor az alperes kérelme alapján a végrehajtó ismét közölte további előlegezendő költséget éppen amiatt, mert a végrehajtást kérő ezúttal már az adós bárhol fellelhető valamennyi vagyontárgyára is kérte a végrehajtás foganatosítását - a végrehajtási ügyben intézkedést nem tett, eljárási cselekményt nem végzett.

(38) Azon körülmény, hogy az alperes a végrehajtási kifogás előterjesztését elmulasztotta csupán azzal a következménnyel járt, hogy a végrehajtó éveken keresztül az adós jövedelmére, valamint folyószámlával szembeni végrehajtások foganatosítása körében sem járt el, holott annak a feltételei fennálltak.

(39) A végrehajtási iratok alapján mindazonáltal az is megállapítható volt, hogy a végrehajtó a végrehajtást kérő kérelme alapján 2022-ben újabb kiegészítő költségfelhívást adott ki az alperes felé, melyet az alperes teljesített, ezt követően a végrehajtó azonos végrehajtási ügyszámon a végrehajtást tovább folytatta az adós valamennyi vagyontárgyára, ekként ingatlanát is lefoglalta.

(40) A végrehajtónak ezen eljárása alapján megállapítható volt, hogy a végrehajtó csupán a korábbi téves ügyintézés, mulasztást küszöbölte ki, hiszen a végrehajtást 2013. augusztusát követően legalábbis a felperes jövedelmére és folyószámlájára vonatkozóan foganatosítania kellett volna.

(41) A bíróság az iratok alapján arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtó a 2022. évi kiegészítő költségfelhívás kiadásával jogszerűen járt el, a végrehajtás további foganatosítás körében az eljárása megfelel a Vht. rendelkezéseinek.”

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta , mert

„(40) A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a végrehajtás fenti jogszabályhelyek szerinti szünetelésére és megszűnésére a törvény erejénél fogva kerül sor, nem a végrehajtó intézkedésével.

(41) A jelen per tárgyát képező végrehajtási eljárásban azonban tévesen adott tájékoztatást a végrehajtó az eljárás szüneteléséről és megszűnéséről, mert annak feltételei nem álltak fenn.

(42) Az alperes kizárólag az adós munkabérére kérte a végrehajtás foganatosítását. A végrehajtási lap tartalmából nem vonhatott le olyan következtetést a végrehajtó, hogy sikertelenség esetén a végrehajtást kérő az adós egyéb vagyontárgyaira is kéri a végrehajtási eljárás kiterjesztését, ezért nem volt indokolt a kiegészítő költségfelhívás és a további költségek előlegezése hiányában a végrehajtás szünetelése vagy megszűnése.”

4. Véleményem szerint az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. tv. 9.§-át, 217.§-át és 224/A §-ának (2) bekezdését.

A 9. §. szerint: „Azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket e törvény eltérően nem szabályoz a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. továbbiakban: Pp.) szakaszait: a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel ... kell alkalmazni.”

Ennek megfelelően a bírósági végrehajtó által hozott döntések mindenkire kötelezők, és senkinek nincs joga arra, hogy azokat önkényes belátása szerint minősítse, és akár érvénytelennek, akár a végrehajtást kérő szóhasználatával élve olyan döntésnek minősítse, amely „eljárásjogi szempontból jelentőséggel nem bír.”

5. Mint a Pp. szakaszainak alkalmazása során hozott más döntéseknél, úgy a végrehajtási intézkedések ellen is lehet jogorvoslattal élni.

Ezt a Vht. 217.§-a szó szerint is tartalmazza, hiszen az (1) bek: „A végrehajtással a végrehajtási eljárás szabályait és a végrehajtási kifogást előterjesztő jogait, vagy jogos érdekét lényegesen sértő intézkedések ellen a fél vagy más érdekelt végrehajtási kifogást (a továbbiakban: kifogás) terjeszthet elő a végrehajtást foganatosító bírósághoz. Ezen alcím vonatkozásában a végrehajtási eljárás szabályainak lényeges megsértése az olyan jogszabálysértés, amelynek a végrehajtási eljárás lefolytatására érdemi kihatása volt”

A Vht. 217. §. (2) bekezdés szerint a kifogást az értesítéstől számított 15 napon belül kell benyújtani és 3 hónap eltelte után nem lehet kifogást előterjeszteni, amely határidő elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.

6. Az a tény, hogy a végrehajtást foganatosító bíróság hatáskörét az eljáró bíróságok átengedték a végrehajtást kérőnek, a magyar jogrendszerben olyan sok problémát okozhat, amelyek felsorolása szinte lehetetlen. Csak példaként hivatkozok arra, hogy a megszűnéssel kapcsolatos eseményekről semmiféle értesítést nem kaptam (az igaz, hogy a többi intézkedésről sem) pedig végrehajtási kifogás esetén értesülhettem volna a tartozásról, (mert a bíróság nyilvánvalóan értesített volna) és így legfeljebb a tőketartozás kétszeresét kellett volna kifizetni, nem pedig a nyolcszorosát, valamint az eljárás ésszerű határidőn belül befejeződhetett volna.

Az a döntés, hogy az eljáró bíróságok megítélése szerint a jövedelemre kért végrehajtási eljárásban csökkentett előleg megfizetése esetén kizárólag a végrehajtást kérő döntésétől függ, hogy mikor egészíti ki a végrehajtási költség előleget és az eltelt időtartam nem számít be az elévülési időbe, az elévülés jogintézményét kivezetné a végrehajtási eljárásból.

7. Csak a teljesség kedvéért hivatkozok arra, hogy amennyiben a költség kiegészítését az alperes végrehajtást kérő nem tartotta indokoltnak, és erről, mint követelésbehajtással üzletszerűen foglalkozó társaság hitelt érdemlő bizonyítékokkal is rendelkezett, úgy a

végrehajtási eljárásban való közreműködési kötelezettségére tekintettel a Vht. 224.§. (2) bekezdése alapján is kérhette volna a 10. sorszámú jegyzőkönyv kijavítását, amely mentesítette volna az eljáró végrehajtót a kártérítési kötelezettsége alól, (amely az elsőfokú ítélet 37-40. bekezdései, valamint a másodfokú ítélet 40-41 bekezdései alapján áll. fenn), és ugyanakkor értesülhettem volna a tartozásról, amelynek következtében több mint 10 évvel korábban rendeződhetett volna az ügy.

8. Az a tény, hogy az eljáró hatóságok

- közjegyző (2006. évben lejárt tartozás miatt az elévülési időn túl 2012.évben jogerősítette a fizetési meghagyást)

- bírósági végrehajtó (több mint 10 év alatt egyszer sem értesítettek a végrehajtási eljárásról)

- postahivatal („elköltözött” jelzés helyett „nem kereste” jelzéssel küldte vissza a fizetési meghagyás értesítőjét, lehetővé téve ezzel a kézbesítési vélelmet)

egy 2006. évi állítólagos tartozásról a XXI. században több mint 10 év alatt egyetlen értesítést sem küldtek, mert egyszer elköltöztem, véleményem szerint sértik az Alaptörvény XXIV. Cikk szerinti jogomat, hiszen ezt tisztességes módon és ésszerű határidőn belüli intézésnek semmiképpen nem tekinthető.

Az elköltözést ugyanis bejelentettem, az új lakcímemre szabályszerűen bejelentkeztem, így semmiféle akadálya nem lett volna annak, hogy a tartozásomról és a folyamatban lévő eljárásokról értesítsenek.

Az ésszerű határidőn belüli intézés elmulasztásának „eredményként” a tőketartozás több mint nyolcszorosának megfizetésére köteleztek.

9. Az a tény, hogy az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. tv. 9. §-át, 217. §-át és 224/A.§.-ának (2) bekezdését ellentétben áll az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésének azzal a rendelkezésével, hogy a bíróságok tisztességes módon kötelesek az ügyeket elbírálni.

Nem tekinthető ugyanis tisztességesnek az, hogy figyelmen kívül hagyták a törvényi rendelkezéseket (contra legem jogalkalmazás), így az eljárási kérdésekre nem alkalmazták a Pp. szabályait és nem vették figyelembe a Vht. 217. §.-ának a végrehajtási kifogásra vonatkozó rendelkezését, hanem a végrehajtást foganatosító bíróság hatáskörét átengedték a végrehajtást kérőre.

10. Az eljáró bíróságok téves jogértelmezése nem csupán szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdés, hanem a Vht. szabályainak felülírása és a végrehajtást kérő jogainak olyan mértékű kitágítása, amely már a jogbiztonságot veszélyezteti, hiszen kivezetné az elévülés jogintézményét a végrehajtási eljárásból.

Itt hivatkozok az Alkotmánybíróság 3295/2019.(XI.18) AB végzés indokolásának 38. bekezdésére, amely szerint

„az Alkotmánybíróság a jogbiztonság követelményével összefüggésben megállapította ugyanakkor azt is, hogy egy szabályozás felülírása, kitágítása a bíróságok részéről már nem jogértelmezési, hanem contra legem jogalkalmazási – tulajdonképpen jogalkotási – tevékenységet jelent, ami felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét. „A jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé.

Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazói szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előreláthatósági elvárás (3026/2015.(II. 9.) AB. határozat Indokolás 27)”

11. Az eljáró bíróságok nem indokolták meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó hatályos jogi normákat miért nem alkalmazták, illetve a jogi normákat miért nem vették figyelembe, amelyek az Alaptörvényben biztosított jogom sérelmén túl a Vht. céljának (a jogszabályoknak megfelelő kényszerintézkedéseknek) sérelmét is okozza és ellentmond az Alaptörvény 28. cikk azon rendelkezésének, hogy „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik...az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt szolgálja „
Az eljáró bíróságok jogértelmezése pedig nyilvánvalóan nem felel meg ezeknek a követelményeknek.
12. A panasz előterjesztésével egyidejűleg bejelentem, hogy az alkotmányjogi panasz indítvánnyal kapcsolatban nevem nyilvánosságra hozásához hozzájárulok.
Bejelentem továbbá, hogy az ügyben jelenleg más eljárás nincs folyamatban.

Mivel tehát a bírósági ítéletek szentesítették az eljáró hatóságok jogellenes intézkedéseit, sértik az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkében biztosított jogomat, és ellentétben állnak az Alaptörvény 28. cikkével, egyidejűleg veszélyeztetik a jogbiztonságot az elévülés jogintézményének végrehajtási eljárásból kizárásával, és azok ellen fellebbezésnek helye nincs, valamint a Pp. 407.§. (2) bekezdés b. pontja a felülvizsgálat lehetőségét is kizárja, ismételten tisztelettel kérem az ítéletek megsemmisítését és új eljárás elrendelését.

Budapest, 2023. augusztus 31.

Tisztelettel:

Képv. **Dr. Mogyorósi Mihály**
ügyvéd

Mellékletek: